

sincs tisztában a részletekkel, már most hogyan referálhatna erről a hivatalos revisoroknak. A revisor figyelmezteti a vezetőséget, gya-korolhatja az utólagos kritikát, értesítheti minden mozzanatról a felügyelő bizottságot; talán tanácsot is adhat a vezetőségnek, de a kötésekbe beleszólni, vagy azokat megakadályozni már nem volna helyénvaló. A vezetőség részéről itt találkozunk a revisió iránti legnagyobb ellenszennvel. A jogosan gyakorolt kritika úgy is gondolkodóba ejti majd a vezetőséget, hogy a különféle bizonytalan kimenetelű ügyletekbe belebocsátkozzon-e.

Ami pedig a revisorok kiképzését illeti, több oldalról hangzott el, hogy legalább is 7—8 évi pénzügyi gyakorlatot bíró egyének jöhetnek figyelembe, akik 2—3 évi megfelelő előtanulmány után tehetnék le a szükséges vizsgát. Azt talán felesleges is megemlítenem, hogy az egész revisori intézmény sikere és életrevalósága jó részben attól függ, rendelkezünk-e majd megfelelő szakképzett és hivatásos revisorokkal.

Röviden összefoglalva, legyen a revisió fokozatos és alaki. Mert a pénzügyi revisiója iránti rokonszenv csak az esetben marad meg, ha pénzügyeink belső ügyvitelét és kezelését nem állítjuk hirtelen, rohamos és nagy reformok elé.

Balázs Ferenc.

Munkapárti kormány Khuennel és a választójoggal.

— Az új kibontakozás. —

(Saját tudósítónktól.) A hét elején királyi meghívót kapott politikusok közül ma Széll Kálmán, Andrássy Gyula gróf és Zichy Aladár gróf járult a király elé s e kihallgatásokkal az idáig meghívottak immár valamennyien tájékoztatták a felséget a válság megoldására irányuló fölfogásukról. Hiteles értesülés a kihallgatások lefolyásáról s a király elhatározásáról nem áll ugyan rendelkezésre, de annyira a legnagyobb bizonyossággal megállapítható, hogy valamennyi illetékes helyen növekedő optimizmussal ítélik meg a helyzetet.

Teljesen beavatott helyen ma azt az értesítést kaptuk, hogy a helyzetet elsősorban a munkapárt összetartása és föntartása nézőpontjából ítélik meg. Nemcsak legfelsőbb helyen nyilvánuló kívánság ez, hanem az osztrák parlamenten kívül álló tekintélyek és az udvarhoz közelálló osztrák politikusok is elsősorban ebből a nézőpontból nézik a válság megoldásának módjait. Épen ezért kedvezőnek látják a helyzetet Héderváry Károly gróf személye nézőpontjából is.

SZÉLL KIHALLGATÁSA S NYILATKOZATA.

A ma kihallgatottak közül elsőnek Széll Kálmán jelent meg a királynál. Tíz órakor ment el Sacher-szállóbeli lakásáról s tizenkét óra tájban jött vissza. Ötvenöt percet töltött a király dolgozószobájában.

Bécsi munkatársunk megkérdezte Széll Kálmántól, milyen tartalmúnak itéli a válságot? Széll Kálmán eképp felelt:

— Nem hiszem, hogy rövid időn eldől a dolog, de nem tartom lehetetlennek azt sem, hogy pár nap alatt elintéződik. A dolog tudniillik egy kicsit nehéz. Az osztrák urak itt nagy angazsmánokat tettek s ez nehezíti a helyzetet. De én úgy látom, hogy sikerülni

fog a megoldást megtalálni és egyáltalán nem tartom túlságosan nehéznek a békés elintézt.

A KIHALLGATÁS EREDMÉNYE.

A N. W. Tagblatt írja: A király ma újra három magyar politikust fogadott s ezzel véget ért azoknak a kihallgatásoknak sorozata, amelyeknek célja öfelségének a helyzetről való informálása volt. Minthogy a király kizárólagosan a hatvanhetes alapon kívánja a válságot megoldani, ennél fogva elmaradt a negyvennyolcas-párti politikusoknak, a Justh-párt és a Kossuth-párt vezéreinek kihallgatása. Ezek csak akkor fognak öfelsége előtt megjelenni ha majd a designálandó miniszterelnök ilyen politikusoknak meghívását a királynak javaslatba fogja hozni.

A VÁLSÁG MEGOLDÁSA.

Kitünő forrásból, mely a válság alakulásainak egyes fázisaival is egészen tisztában van, a következő információt kapta a Délmagyarország:

A most folyó kihallgatások nem változtattak a király tervein, melyeket a válság megoldása iránt táplált. Lehet, hogy egyes részletekben élesebben kialakult a felfogása, de egyébként a nála megjelent hatvanhetes politikusok csak megerősítették abban az elhatározásában, hogy a magyar helyzet megoldásánál végleges alapot keressen. Ugy tudjuk, hogy minden egyes politikus fejtegetéseire ezzel a kérdéssel válaszolt:

— És az obstrukció? A mostani kabinet reaktíviálása nyomán járhat az az eredmény, hogy a véderőjavaslatot csakugyan megszavazza a parlament?

Erre pedig neki se Csáky Albin gróf, sem Náday Lajos, de Tisza István gróf és Láng Lajos se tudott garanciával szolgálni. A király tudomásul is vette előterjesztéseiket, de arról, mire határozza magát, nem tett közlést.

Ez azonban — biztosíthatom önöket róla — már a legközelebbi napokban nyilvánosságra kerül. Kétség sincs arról, hogy az uralkodó a válság megoldásánál a munkapárti többséggel akar kísérletet tenni, azonban az új miniszterelnök azt a megbízást kapja, hogy a választói reform kérdésében elégítse ki a demokratikus igényeket.

Lukács László ma már értesítést is kapott arról, hogy a jövő hét első napján a király előtt fog megjelenni. Lukács azonban csak a mostani kormánnyal hajlandó az ügyek átvételére, ha ez elől a nehéz vállalkozás elől kitérni nem tud. Hozzá közel álló körökben azonban úgy tudják, hogy ő is gróf Héderváry Károly reaktíviálását fogja ajánlani a felségnek. Kuen-Héderváry reaktíviálása befejezett dolog.

A nemzeti munkapárt a szegedi munkapárthoz. A szegedi munkapárt március tizenötödiki ünnepe alkalmából csatlakozott az országos munkapárt határozatához. Most az országos munkapárt nevében Dániel Gábor báró alelnök ebben a táviratban köszönte meg a csatlakozást:

T. szegedi nemzeti munkapárt

Szeged.

Ottani elvbárataink csatlakozását nyolcadiki párthatározatunkhoz fölülte nagyrabecsüljük és hisszük, hogy álláspontunknak országszerte kifejezésre jutó helyeslése ennek diadalra jutását nagyban előmozdítja. Hazafias üdvözléssel

Dániel Gábor báró pártelnök.

Az egyes városok közgyűlése, törvényhatósága már kezd foglalkozni a munkapárti határozattal. Ha a válságból nem találják meg hamarosan a kivezető utat, úgy Szeged város közgyűlése is foglalkozik majd e kérdéssel és bizonyos, hogy ő is csatlakozik a munkapárti határozathoz.

A földéhes Tápé község.

— Küldöttség megy a polgármesterhez. —

(Saját tudósítónktól.) Szegednek tudvalevően nagy kiterjedésű földbirtoka van Tápé határában. Ezt a birtokot a tápéiak bérlik, akik most arra kérik Szegedet, adja el nekik örök áron a földjeit. Ezt a kérelmet a napokban terjeszti elő Lázár György dr. polgármester előtt egy tápéi küldöttség, amelyet Reök Iván országgyűlési képviselő fog vezetni. Tagjai lesznek: Hódi Ferenc községi bíró, Kozma Mihály és Lele Mihály községi képviselők, Kósó János, a 48-as kör elnöke és Molnár Károly, a nép választottja. A küldöttség a következő kérvényt adja át ebben az ügyben a polgármesternek:

Nagyságos Polgármester ur!

Tápé község jóra való, munkaszerető, ma már 4000 lelket meghaladó lakossága köztudomás szerint túlnyomólag szegénysorsú földmivelőkből áll, akik, miután községünk saját határáig alig 700 holdnyi kiterjedésű, de ennek is tetemes része vízállásos és szikes terület, emberemlékezet óta azzal tartják fenn magukat, hogy Szeged szabad királyi város közelebb fekvő területeiből, különösen pedig tuloldali ugynevezett tápéi réti földekből bérleteket tartanak fenn.

Emellett egész éven át, de különösen őstől tavaszig nagyon belterjes háziipart üzenek s kiváltképpen a gyékényfonás terén országszerte elismert nagyértékű munkásságot fejtenek ki. Sajnos azonban, ujabban a gyékénytermés az ármentesítések s hosszas száraz időjárás hatása folytán hazánkban visszafejlődésben van s ámbár mozgékonyabb polgártársaink nem sajnálnak költséget és fáradságot s ujabban gyékénybeszerzés végett bejárják az egész országot, sőt lemennek Szerbiába is, lakosságunk évről-évre mind kevesebb részét képes az általa földolgozni óhajtott gyékényanyagnak beszerezni s ennek következtében az azelőtt annyira virágzott és népünk munkaképességét és készségét biztosító háziiparág hova-tovább mindinkább hanyatlik és senyved. A hosszú téli napokon eddig serény munkássággal elfoglalt több ezer munkászék tétlenségre van kárhoztatva s szegénysorsú népünk nagyrésze kereset nélkül marad.

E nagy anyagi és erkölcsi csapáshoz, amely községünk munkához szokott népét életföntartási gyökereiben éri, még az a súlyos körülmény is hozzájárul, hogy az élelmes makói földmivelő lakosság a tápéi réti földek bérbeadásánál a régi tápéi földbérlelőkkel mind erősebb versenyre kelt s ma odajutottunk, hogy mivel a mi népünk a nálunk honos és szokásos régebbi termelési viszonyok s eredmények alapján a makóiak által magyar holdankint már 120—150 koronára fölszigazott évi bérösszegek fizetésére képtelen vállalkozni, mert ez egyenesen vagyoni romlásra vezetne: a város földjeiből nyert régi bérletből mindinkább teljesen kiszorul s ezen téren is munka- és kereset nélkül marad.

Ezen nehéz helyzetünkben, amely, ha rövidesen nem javul, Tápé község lakosságának javarésze kénytelen lenne a vándorbotot kezébe venni s ősi hajlékától örökre megválni. A község egész lakossága nevében azon tiszteletteljes kérelemmel fordulunk a nagyságos polgármester urhoz s a tekintetes városi tanácshoz, méltóztassék a fönti életbevágó fontos körülményeket jóakaratu megszívlelésre méltatva odahatni bölcsességével módot nyújtani, hogy népünk a város birtokában levő földeken foglalkoztatást és megélhetést tovább is találhasson.

E tekintetben szíves figyelembevételre ajánljuk, hogy közönségünk nem zárkózik el ezen jogos kérelme teljesítése érdekében a tőle telhető legnagyobb anyagi áldozattól sem, úgy az anyaváros jogos igényei kielégítése érdekében, mint különösen azért, mert népünk egzisztenciális érdekei forognak szorosan. Másfelől az az óhajlás is célként áll